

nja zvest, kedar mora po njih iti. Ako ima občina za druge reči dosti denarja, zakaj pa ne popravi tako potrebne brv? Zakaj pa pobira potem občinske doklade? Kakor se govori, je tega najbolj kriv nek občinski odbornik Krajnc, ker brani neki na vso moč, da bi se brv napravila in zraven še tudi nekateri drugi odborniki. Ako bi ti možje morali hoditi po tisti polomljeni brvi, tedaj bi bila že gotovo davno nova. Tako je pa njim le za osebno čast, ni jim pa blagor občanov na srečo. Slišal sem praviti, da bodo kmalo občinske volitve na Dobrni, zato je pa volilci, nikar ne volite takšnih možev. Posebno pa jaz mislim, da ne bo nobeden tistih kmetov tako neumen, kateri imajo svoja posestva pri polomljeni brvi, ter jim ljudje škodo delajo, ker vsled tega tudi po njivah in travnikih hodijo, da bi kakšne samopašneže in častihlepneže volili, ampak volite može, kateri bodo v resnici delali za blagor, mir in pa red občanov! Ob času volitve hodite v našo občino, ter bi nas radi komandirali, pa pomedite prej pred svojim pragom, da boste imeli v občini vse v redu, nas pa pustite v miru; to Vam svetuje sosedni občan!

Od sv. Lovrenca slov. gorice. Dne 30. oktobra v nedeljo šel je Franc Plohl, posestnik na nekdanjem Trunkovem posestvu z svojim konjičem na njivo sejat ter vlačiti, kakor tudi njegova žena mu je pri temu delu pridno pomagala. Ravno ko so ljudje k rani službi božji odšli, prišel je po cesti nek usnjarski pomočnik ter ga posvari: Ali ne znaš, da je danes nedelja? Zdaj šele Plohl pogleda izpod klobuka ter se probudi iz tedenskega spanja ter je hitro popihal z svojo čredo domu. Ah žali Bog, pač mora imeti Plohl naopak kalendro; ali pa tudi mogoče, takšno, da ima tedno sedem dni za delo, osmi pa za počitek...

Lembah pri Mariboru. Dne 29. IX. 1910 vrgel se je majerski sin Franz Ranner iz Lasnice v pijanem stanju pred vlak; bil je povožen in takoj mrtev. Prinesli so ga v mrtvaško kamro in so ga stariši neparali. Pokojnega očca je prosil župnika, naj pusti zvoniti, kar se je tudi zgodilo. Nadalje je prosil očca za zvonjenje pri pogrebu in žeganje mrliča. Fajmošter pa je rekel, da tega ne sme in noče dovoliti. Očca prosil je potem še enkrat, češ da bo vse takoj plačal. Fajmošter pa je trdosrčno odgovoril, da ne more pod nobenim pogojem mrliča tega „izgubljenega“ sina blagosloviti, češ da je ta itak že pogubljen. Vse prošnje žalostnega očeta niso pomagale. Župnik je bil jezen na ponesrečenega sina, ker je ta preje veselo živel. Dokler je fant živel, mu župnik ničesar ni mogel storiti; mrtvemu pa je zabranil cerkvene ceremonije. Tako je par pogumnih mož fanta pokopalo in na svežem grobu molilo. Očca je za pokojnika pri fajmoštru tudi tibo mašo plačal. Do danes pa še ne ve, ali je fajmošter to mašo bral ali ne. Koliko tisočev samomorilcev se v mestih cerkveno pokoplje, ali na deželi je fajmošter pač vsegamogočen. Kdor bi se zoperstavil, tega se proglasi za „brezverca“. Tak je tudi fajmošter v Lembahu, ki je že večkrat rekel, da ne podeli sv. obhajila tistim, ki „Štajerca“ berejo. Ali tako hujskanje ne bode pomagalo. Vedno več ljudi se zanima za resnični list „Štajerca“ in vedno več odjemalcev ima ta. Gospod župnik, z Vašim počenjanjem „Štajercu“ le koristite.

Jožef Simony †

V petek 11. novembra popoldan okoli 2. ure je nehalo biti srce „očeta Rogoškega okraja“; umrl je naš blagi dolgoletni okrajni načelnik visoko blagorodni g. Jožef Simony. Rajnik je bil kot sin bivšega grajščinskega oskrbnika leta 1842 v Rogatu rojen, kjer je tudi ljudsko šolo obiskoval. Izvolil si je že kot mali dečko očetov stan za svoj poklic, študiral je na različnih logarskih šolah in kot vsestransko izvežban „Oberförster“ nastopil leta 1888 kot vodja tukajšnjega jako obsežnega grajščinskega posestva službo. Njegov talent in njega marljivost našla sta mnogo dela pri grajščinskem posestvu, pri katerem je vpeljal naravnost vzorno gozdarstvo, na katerega je knez Alired Windschgrätz kot posestnik lahko ponosen, — na celem obširnem gozdarskem kompleksu ni najmanjše plošče, katera ne bi bila pogozdena. Poleg vsega tega posla pa je imel rajnik še pogum in veselje najvažnejša javna častna mesta, ne le samo prevzeti, ampak tudi njih dolžnosti vestno spolnjevati. Bil je takoj v trški občinski odbor poklican, kjer je skozi veliko let kot prvi svetovalec fungiral. Glavno delo

pa ga je čakalo v okrajnem odboru, v katerem je bil dolgo dobo 18 let naravnost izgledni okrajni načelnik; marsikateri tovariš bi ga glede njegovega nesebičnega delovanja lahko posnemal, — niti svoje gotove stroške si ni zaračunal. Rodom Nemeec imel je pa vedno toplo srce in vplivno besedo za gospodarske zahteve slovenskega kmeta, bil je naravnost ponosen na prijateljsko razmerje, ki je vladalo med njim in vsem pomembnejšim kmetom okraja, kateri so kot župani, občinski odborniki, okrajni zastopniki, „Gauvorstande“ v živinorejstvu itd. z njim v dotiki stali. Od nekaj veliki prijatelj naše kmetijske podružnice je prevzel pred 6 leti nje vodstvo. Kaj je kmet. podružnica pod njegovim vodstvom storila, vedo zavedni in hvaležni kmečki člani, in nam primanjkuje tukaj prostora, da bi posameznosti opomnili.

Zadnje premiranje živine je jasno kazalo njegovo kmečko naklonjenost, kajti zavel se je zato, da so se darila v prvi vrsti kmečkim živinorejcem podelila.

Kot izkušen strokovnjak nastopil je na množestvenih shodih kmet. podružnice kot govornik in navduševal kmete za napredno gospodarstvo, pa tudi v praksi je rad kaj koristnega pokazal; poleg gozda je posebno ljubil lepo sadno drevje in je njega negovanje ob vsaki priliki razkazal. V tej stroki je grajščinska sadjereja danes povsem vzorna. Vkljub dejstvu, da je le jako težko slovensčino govoril, poslušali so ga kmetje prav radi, ker znal jih je z svojim humorjem pridobiti. Enako marljivost razvijal je v občce korist pri tukajšnji požarni brambli, katere stotnik je bil več let, pri okrajni šparkasi in raznih drugih dobrodelnih društvih. Rajnik je bil tudi veliki prijatelj mladine, katero je pri vsaki priliki rad razveselil. Kot dober patriot delal je vedno za spozumljenje med strankami in bil je najbolj vesel, kadar so zastopniki obeh narodnosti v slogi delali v občini blagor. Za velike gospodarske zasluge na grajščinskem posestvu ga je knez pri vsaki priliki odlikoval, pa tudi njegovo javno delo je bilo od merodajnih krogov priznano. Tako ga je prevsiti cesar povodom 50 letnega jubileja razveselil z zlatim križem z krono, c. kr. kmetijska družba za Štajersko z srebrno medaljo, domača požarna bramba imenovala ga je za častnega „Hauptmann“a, kmet. podružnica kot častnega predsednika za življenjsko dobo itd.

V zadnjem času se je njegova večletna bolezen tako pohujšala, da je bil prisiljen vsa mesta odložiti in le še kot zvesti služabnik gospodarja kneza, skoraj do zadnega trenutka vestno svojo službo izpolnjevati. Sijajen pogreb, kateri se je v nedeljo dne 13. novembra ob 3. uri popoldan vršil, je glasno pričal, kdo je bil naš „oče Simony“.

Med pogrebci smo videli zastopano vso domačo in slatinsko razumnost, preč. duhovščino iz okraja, z izjemo od Sv. Križa in Kostrvice, gg. učitelja in orožnike okraja, obrnike, požarne brambe, pevsko društvo, šolsko mladino, deputacije skoraj vseh občin in veliko množico kmetov. Vlada je bila zastopana po c. k. uradnem voditelju glavarstva v Ptuj. Skazali smo rajnemu s pogrebom zadnjo čast, — zavedni in hvaležni kmeti s obrtniki pa mu hočemu v naših žalujočih srcih postaviti spomenik — boljši nego je iz kamenja in rude.

A. Drogenik,
kmetovalec.

Novice.

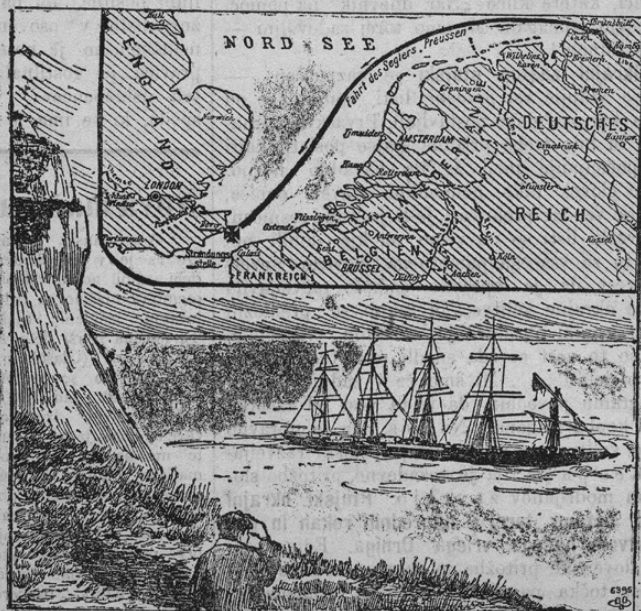
„Štajerc“ tožen. Kakor poročamo natančneje v koroških novicah današnje številke, bil je naš urednik g. Karl Linhart zopet enkrat za „Štajerca“ tožen. Tožila ga je neka slovenska posojilnica na Koroškem. Urednik Linhart bil je seveda oproščen. Vse velike troške plača dotična posojilnica. Beležimo to tudi v tej rubriki, da izvejo i slovenski prvaki

Ponesrečena barka.

Pred kratkem ponesrečila je največja barka sveta. To je hamburška barka „Preussen“, ki ima pet mastov za jadra. Ni je bilo mogoče rešiti in veliko premoženje je padlo z njo v vodo. Naša slika kaže spodaj barko samo. Zgoraj pa vidimo mali zemljevid, v katerem označi debela črta zadnjo vojniško te barke, ki je odpljula iz pristanišča Hamburga in ponesrečila pri mestu Dover na Angleškem.

Zahtevajte
povsod

„Štajerca“

Die Strandung des Fünfmastens „Preussen“ bei Dover.

v drugih krajih, kako se blamirajo, kadar tožijo naš list!

Spindlerju! Na moje dvakratno očitjanje, da ste nesramno lagali o moji osebi, odgovorili ste z notico, ki je sicer pobalinsko-predrzna, na katero se pa vendar — poživžgam. Rekli ste pa vendar v tej notici, ki je tako „duhoviti“ odgovor na moje članke, da mi bode „s podatki“ dokazali, da so me Nemci za 8000 goldinarjev „kupili“. Pričakujem te Vaše „podatke“, na katere bode seveda bržkone — pozabili. Ali dokler svoje trditve ne prekličete — dokazati je ne morete! — ostanete v mojih očeh nesramni lažnik. Čakal bom torej, ako treba, 14 dni, kateri rok Vam velikodušno pripustim. Potem naj govori — „podatki“! Edino to Vam povem, da te Vaše laži ne bodem pozabil...

Karl Linhart.

Schicht Stearin-sveče LEDA

najfinjša vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečejo! Ne kadijo!
Ne dišijo! Ne delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirnim plamenom. 872

Iz Spodnje-Stajerskega.

Cesar proti slovenski politiki.

Preteklo soboto vršil se je na Dunaju delegacijski obed. Ob tej priložnosti ima naš cesar navado, da se razgovarja z raznimi poslanci. To pot je govoril naš cesar m. dr. tudi s štajerskim nemško-klerikalnim poslancem Schoiswohlom. Vprašal ga je razne stvari, ki so gospodarsko važne za našo štajersko domovino. Z veseljem se lahko opazuje, da zanima našega cesarja gospodarski razvitek najboljše. Govorilo se je tudi o raznih novih železnicah in pri temu je poslanec Schoiswohl z obžalovanjem omenil, da se ta železniska vprašanja ni moglo naprej spraviti, ker imamo v štajerskem deželnem zboru obstrukcijo. Cesar Franc Jožef pa je glasom poročil rekel: „Jaz obžalujem, da ni štajerski deželni zbor delazmožen, vkljub temu da čaka jako veliko gospodarsko koristnega dela.“ — Poslanec Schoiswohl je odgovoril: „Mi (namreč nemški poslanci) se trudimo doseči, da bi iz štajerskega deželnega zbora izginila obstrukcija.“ — Cesar pa je rekel: „To bi bilo zelo želetili!“...

Besede našega sivolasega vladarja so gotovo velpomembne. Kajti kdo je delal obstrukcijo v deželnem zboru? Slovenski poslanci! Kdo je kriv, da deželni zbor ni delazmožen? Slovenski poslanci! Kdo je kriv, da se velevažna gospodarska vprašanja ne reši? Slovenski poslanci! Naš cesar Franc Jožef je torej zopet javno slovensko-narodno politiko obsodil! Ko so slovenski poslanci državni

Kupujte in razširjajte naš koledar, ki je največji, najboljši in najcenejši kmetijski koledar.